

PASTORALĂ LA PRAZNICUL ÎNVIERII DOMNULUI 2011

† NICOLAE

din mila lui Dumnezeu

Arhiepiscop al Arhiepiscopiei Ortodoxe Române din cele două Americi

*Iubitului cler și dreptmăritorilor creștini,
pace și bucurie sfântă de la Hristos Domnul cel Înviat,
iar de la noi arhierească binecuvântare.*

*Crucii Tale ne închinăm, Hristoase,
și sfântă Învierea Ta o lăudăm și o slăvim!*

**Prea Cucernici Părinți,
Iubiți Credincioși,
Hristos a înviat!**

Dăm slavă lui Dumnezeu că ne-a învrednicit să rostim din nou aceste cuvinte ce ne vestesc fiecăruia Învierea lui Hristos, minunea ce a schimbat soarta omului și a lumii căci descoperă iubirea lui Dumnezeu mai puternică decât păcatul și moartea. După ce ne-am închinat Crucii Mântuitorului, după ce am plâns pentru păcatele noastre care L-au răstignit pe Fiul lui Dumnezeu făcut om, *lăudăm și slăvim* sfânta Lui Înviere. Se cuvine să ne aplecăm cu luare aminte asupra acestei taine care ne descoperă cum prin Cruce a venit izbăvirea de păcat și de moarte, cum prin Cruce a venit *bucurie la toată lumea*.

Neascultarea lui Adam și a Evei a constituit păcatul care a dus omenirea și întreaga creație la moarte. Creați după chipul lui Dumnezeu și cu șansa să ajungă la asemănarea cu Dumnezeu, Adam și Eva, ispitiți de cel rău, au încercat să ajungă ca Dumnezeu, dar fără să mai asculte de Dumnezeu. Nici cercetarea lui Dumnezeu nu i-a întors de pe drumul îndepărtării de la fața lui Dumnezeu, căci nu au recunoscut păcatul, nu au cerut iertare, ci mai degrabă justificări: Adam a învinuit-o pe Eva, creată chiar de Dumnezeu să-i fie ajutor, iar Eva pe șarpe (Facere 3, 11-13). Urmare păcatului a fost înstrăinarea omului de Dumnezeu, pierderea dragostei Lui care înseamnă moarte spirituală. Iar pentru ca înstrăinarea să nu se înveșnicească, morții spirituale i-a urmat moartea trupului, căci *plata păcatului este moartea* (Romani 6, 23).

Dar Dumnezeu nu s-a întors până la sfârșit de la zidirea Lui, nici n-a uitat lucrul mâinilor Sale, ci în multe chipuri l-a cercetat, prooroci a trimis mai înainte vestind mântuirea ce avea să vină (cf. Sf Liturghie a Sf. Vasile cel Mare). Iar mântuirea vestită se va împlini prin Cruce și prin Înviere. Taina Crucii este vestită de profeții Vechiului Testament. Profetul Isaia ne vestește că *El a luat asupra-Și durerile noastre și cu suferințele noastre S-a împovărat. Și noi Îl socoteam pedepsit, bătut și chinuit de Dumnezeu, dar El fusese străpuns pentru păcatele noastre și zdrobit pentru fărădelegile noastre. El a fost pedepsit pentru mântuirea noastră și prin rănilor Lui noi toți ne-am vindecat* (Isaia 53, 4-5). Răstignirea pe Cruce a Fiului lui Dumnezeu făcut om a însemnat dăruirea supremă a omului către Dumnezeu, oferirea vieții sale ca semn al ascultării totale de Creatorul și Dăruitorul Vieții. Căci Hristos Dumnezeu fiind în chip, n-a socotit o știrbire a fi El întocmai cu Dumnezeu, Ci S-a deșertat pe Sine, chip de rob luând, făcându-Se asemenea oamenilor, și la înfățișare aflându-Se ca un om, S-a smerit pe Sine,

ascultător făcându-Se până la moarte, și încă moarte pe cruce (Filipeni 2, 6-8). Neascultarea lui Adam a adus moartea oamenilor, ascultarea până la moarte a lui Hristos aduce oamenilor mântuire și viață veșnică. Părintele Stăniloae vorbește de jertfă ca o putere spirituală care se arată biruitoare asupra păcatului ce copleșește natura omenească. Iar ca această putere să se transmită tuturor oamenilor era nevoie de jertfa unui om care să fie într-o legătură de natură profundă cu ceilalți oameni, un om care putea asuma întreaga natură umană și o putea împăca prin jertfă cu Dumnezeu. Numai Întruparea Fiului lui Dumnezeu a făcut posibilă o astfel de asumare a întregii naturi umane și numai jertfa lui Hristos a putut aduce mântuire la tot omul (Pr. Dumitru Stăniloae, *Iisus Hristos sau restaurarea omului*, p. 252-253).

Jertfa pe Cruce a lui Hristos i-a adus preaslăvire, căci Sf. Pavel spune mai departe în Epistola către Filipeni 2, 9 *că pentru aceea, și Dumnezeu L-a preînălțat și I-a dăruit Lui nume, care este mai presus de orice nume*. Iar Sf. Chiril al Ierusalimului spune că *în timpul patimii El a fost slăvit pentru că a purtat cununa răbdării. Nu și-a dat viața în chip silit, nici n-a fost omorât prin constrângere, ci de bunăvoie* (Cateheze). Primind toate de bunăvoie Hristos a descoperit iubirea lui Dumnezeu pentru om mai puternică decât păcatul, suferința sau moartea. Patima Lui i-a adus preaslăvire. Căci, fără de păcat fiind, moartea nu putea avea stăpânire asupra Lui. Moartea a fost biruită și Hristos a înviat dăruind la tot omul viața cea veșnică, viața cea adevărată care vine de la Dumnezeu. Prin jertfa pe Cruce Hristos a adus vindecarea de păcat, de înstrăinarea de Dumnezeu, iar prin Înviere El a biruit ultima consecință a păcatului în lume și în trupul omului, moartea. Taina Crucii, adică taina jertfei lui Hristos, se descoperă și se împlinește în taina Învierii. Suferința din iubire aduce preaslăvire căci ea își află împlinire în Înviere.

Preacucernici Părinți, Iubiți credincioși,

Lumea noastră înțelege tot mai puțin această taină a jertfei care duce la înviere. Lumea ne ispitește cu multe lumini aparente, cu părerea că putem fi creștini și fără să-L urmăm pe Hristos în jertfa Sa, că putem trăi la fel ca și lumea neascultând cuvintele Mântuitorului că *noi nu suntem din lume* (Ioan 15, 19). Atunci când ne vestim Învierea Domnului se cuvine să ne amintim că nu există creștinism fără jertfă, nu există înviere fără cruce. Nu putem să fim creștini, adică urmași ai Mântuitorului, dacă nu primim chemarea Lui de a ne lepăda de noi înșine, a ne lua crucea și a-I urma. Lumea noastră este a confuziei, a nepăsării, a îndepărtării de Dumnezeu. Creștinul trebuie să fie cel care poate vesti acestei lumi străine de Dumnezeu calea îndreptării și a vindecării de bolile vremii prin jertfa care duce la înviere. Ori numai acel creștin care trăiește cu Hristos patima și Învierea Sa va avea puterea să le vestească lumii întregi. Aceasta trebuie să ne fie mărturisirea creștină în secolul al XXI-lea.

Vă urez tuturor, preoți și credincioși ai Arhiepiscopiei noastre, să petreceți sfintele sărbători ale Învierii Domnului *cu gândul lui Hristos* care s-a oferit jertfă Tatălui și s-a ridicat din morți pentru ca noi viață să avem. Iar vestea Învierii Domnului să ne fie tuturor prilej de întărire în credință și în misiune ortodoxă pe pământ american.

Vă îmbrățișez în Hristos Domnul Cel Înviat și vă urez Sărbători fericite!

Hristos a înviat!

Al vostru frate întru rugăciune către Dumnezeu,

† NICOLAE

Chicago, Praznicul Învierii Domnului, 2011